

ŠPORT IN TELESNA KULTURA

Problemi in naloge TKS Šiška
v letu 1976

Množičnost ali „smetana“ - to ni več vprašanje!

Piše: Albina Žorž, sekretarka skupščine in IO
TKS Ljubljana-Šiška

Moramo ugotoviti, da tudi pri nas, v naši občini, pri samoupravnem konstituiranju telesnokulturne skupnosti nastajajo nekateri problemi, na katere bi želela opozoriti — z namenom, da jih tudi odpravimo. Očitno je namreč — to je pokazala tudi 3. seja skupščine in obnašanje nekaterih delegatov — da je v našem delu še vedno dokaj prisotno grupaštvo in tudi privatizacija.

Kje so poudarki?

Vse premalo smo se v svojem delu usmerili v uveljavljanje tiste vloge telesne kulture, ki bi odločneje posegla na vzgojno in idejnopolično delo. Vse premalo smo še storili na področju množičnosti, kjer bi morali biti sindikati in mladina, ki so povezani s temeljnimi organizacijami združenega dela, kot idejnopolični nosilci vključeni v delo konference delegacij in tam pomagati oblikovati osnovne smernice razvoja telesne kulture. Prav zaradi tega bomo morali družbenopolitičnim vidikom v telesni kulturi v naši občini posvetiti v naslednjem obdobju posebno pozornost.

Naslednja in še vedno izredno pomembna naloga, ki je pred nami, je vsekakor popolna uveljavitev samoupravnih delegatskih odnosov na vseh področjih telesne kulture. Na tem področju smo sicer presegli prve pomanjkljivosti, smo pa v resnici še zelo daleč od tega, da nam bo delegatska baza predvsem v vrstah uporabnikov — delovnih ljudi, ki združujejo sredstva za telesno kulturo, v resnici zaživela. Tu pričakujemo izdatnejšo pomoč in podporo vseh subjektivnih faktorjev in še posebej zveze komunistov, sindikalnih in mladinskih organizacij ter socialistične zveze kot fronte vseh organiziranih socialističnih sil in vseh ostalih družbenih dejavnikov.

Druga izredno pomembna naloga je vsekakor doseči kar največjo množičnost in s tem tudi opravičiti porabo sredstev, ki jih združeno delo daje za področje telesne kulture v naši občini. Podatki, ki so sicer varljivi, kažejo, da se v naši občini ukvarja na različne načine s telesno kulturo kar 15 odstotkov prebivalstva, kar je v primerjavi z ostalimi občinami izredno ugodno (v srednjeročnem programu naj bi vključili v različne telesnokulturne aktivnosti 30 odstotkov). Toda naša sedanja organiziranost,

ko imamo nad 130 nosilcev telesnokulturne dejavnosti brez športnih aktivov v TOZD, kaže, da naše organizacije niso racionalno organizirane in se še vse preveč zapirajo v ozke kroge.

Bomo financirali »hobije«?

Takšno stanje pogojujejo sicer objektivni, predvsem pa tudi subjektivni vzroki (prostori, kadri, drobljenje sredstev), vendar pa se bomo morali čimprej odločiti tudi pri nas, katerim panogam dejavnosti bomo dajali v bodoče prednost, vprašati delovne ljudi, ali so za to, da se z njihovimi sredstvi pokriva oziroma finančno podpira pogosto tudi vse tisto, čemur bi lahko rekli, da je nekomu ali skupini ljudi le »hobi«, velikokrat pa celo kar občasni »hobi«! Vprašati jih bomo morali, ali ni v našem skupnem interesu razvijati množičnost v bazi TOZD in krajevnih skupnostih, kjer že delujejo društva in klubi, ki so si kot programsko osnovo predvsem zastavili množičnost in pa seveda vso tisto kvaliteto, ki bo resnično zrasla na osnovi množičnosti in se tako vključevala prek selekcije v športne klube, za katere se bomo v Ljubljani dogovorili in ki bodo nosilci kvalitete z višjimi oblikami športnih tekmovanj. To bomo lahko dosegli samo s smotno organizacijo močnejših društev, ki bodo združevala na določenem področju vso telesnokulturno aktivnost. S tem bo prišlo do bolj načrtne uporabe že obstoječih prostorskih kapacitet, kadrovskih rešitev — skratka — do višje oblike organiziranosti telesne kulture na določenih področjih, ki pa bo morala razvijati svoje aktivnosti med vsemi strukturami delovnih ljudi in občanov in predvsem naš prispevek k stabilizacijskim prizadevanjem, med mladino. To bo — mora postati — tudi ki niso enkratna naloga in to merilo naj bi v bodoče veljalo kot osnova za financiranje programov izvajalcev oziroma nosilcev telesnokulturne dejavnosti v naši občini.

Tudi na področju urejanja vrhunškega športa pri nas še nismo storili dovolj. Zlasti bomo morali pregledati, kako uresničujemo določila družbenega dogovora o statusu vrhunskih športnikov — amaterjev in seveda s tem v zvezi dokončno rešiti vprašanje amaterizma, ki se tudi pri nas v različnih oblikah pojavlja več ali manj še vedno kot odprt problem — kdaj, komu in kako bomo dajali nadomestila.

Naša naloga v prihodnjem obdobju bo, da prek javne razprave pridemo do prednostne liste športnih panog, ki jih bomo razvijali v občini, mestu in na ravni republike. Nadalje bo

Množičnost je pomembna!

treba pregledati, kako daleč smo z urejanjem in prilagajanjem tekmovalnih sistemov novim razmeram, ki morajo predvsem upoštevati množična in cenena tekmovanja ter stalno obliko vključevanja delovnih ljudi, občanov in mladine v različna tekmovanja kot privlačno obliko telesnokulturne dejavnosti.

Čigavi so objekti?

Dokajšnja razvejanost šolskih športnih društev kaže na velik interes mladine za telesno kulturo. Oceniti bomo morali, kaj to pomeni za nadaljnjo množičnost telesne kulture v naši občini in mestu. Gotovo je to izredno pomemben element vzgojno-izobraževalnega procesa na eni strani in za razvoj športa v naši občini in mestu na drugi strani. To je sicer mejno področje, ki pa ga bomo morali programsko in finančno usmerjati, saj je šolski šport, ki je vezan na šolo — na učnovzgojni proces, v perspektivi celo na celodnevno šolo, za nas izredno pomemben. S primernim in načrtnim razvojem te dejavnosti bomo dosegli osnovni smoter, ki ga zasleduje naša telesna kultura, to je: zadržati čimveč mladih ljudi v različnih oblikah telesnokulturne dejavnosti od mladih let do starosti.

Naslednja naloga, na katero želim opozoriti, je načelo, na osnovi katerega moramo čimprej temeljito oceniti enakopravnost vseh, ki uporabljajo telesnokulturne objekte oziroma športno-rekreacijske površine. Nevzdržno je, da so le-ti ponekod še neizkoriščeni, da si telesnokulturne organizacije in šole med seboj objekte izposojajo ob visokih najemninah. Osnovno načelo pri tem mora biti, da bodo predvsem obstoječi objekti stoodstotno izkoriščeni. Nihče nima pravice najemnin za telesnokulturne objekte postavljati nad ekonomsko upravičene zahteve, saj so delovni ljudje in občani za izgradnjo le-teh prispevali nemajhna sredstva. Seveda pa bodo morali tudi telesnokulturni delavci poskrbeti, da se bomo v teh objektih obnašali kot dobri gospodarji in navajali mlade ljudi, da je to njihova last, ki jo je treba čuvati in varovati kot last nas vseh.

Na koncu želim opozoriti, da bomo morali pred sprejetjem programa in finančnega načrta za leto 1976 temeljito oceniti uresničevanje stališč na področju materialnih in finančnih odnosov v telesnokulturnih organizacijah. Prelomiti bomo morali z miselnostjo in prakso, da je že vsak program temeljnih nosilcev takoj sprejemljiv, brez da ga združeno delo ovrednoti in sprejme za svojega. Na tem področju so storjeni že prvi koraki. Zato pričakujemo od vseh osnovnih nosilcev telesnokulturne dejavnosti in še posebej od delovnih ljudi, ki se združujejo v konferencah delegacij in pošiljajo v našo skupščino delegate, vso pomoč in podporo.